

LEVEN DOOR GELOOF

Door PRESIDENT CHARLES FINNEY.

The GOSPEL TRUTH

The Oberlin Evangelist.

June 7, 1854

LIVING BY FAITH

By PRESIDENT CHARLES FINNEY.

Reported by The Editor.

“de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.” Habakkuk 2:4

Deze woorden die voor het eerst in Habakkuk staan, staan ook in Galaten 3:11 en in Hebrëen 10:38. Ze geven een grote waarheid weer welke een bijzonder rijke en belangrijke ontwikkeling kent in het evangelie.

- I. Eerst zal ik verklaren in welke zin alle mensen door geloof leven; en
- II. In welke zin de rechtvaardigen door geloof leven.

I. Geloof is niet alleen een intellectuele staat. Het is meer dan een zuivere overtuiging of een staat van overtuigd worden. Wij bereiken het radicale idee niet tot we tot het hart komen, en tot wij in deze term geloof vinden, het vertrouwen van het hart--het vertrouwen op, waarin het hart berust op het woord of karakter van één die het vertrouwen waardig geacht wordt. Het is een fenomeen van de wil--die noodzakelijk een ding van vrije keus is of wij wel of geen vertrouwen zullen weigeren, die wordt verondersteld dat de intelligentie goede reden ziet voor dergelijk vertrouwen.

In zijn generische betekenis kan het op om het even welk ding worden toegepast waarin wij vertrouwen stellen. Elke oefening van denken waarin wij het opbrengen toe te vertrouwen en te vertrouwen is geloof.

Alle intelligente wezens leven door geloof in één of ander ding. Kleine kinderen leven door geloof, en het is treffend om op te merken hoezeer dit voor hen waar is.

Inderdaad, personen die dingen niet overwegen vatten totaal niet hoe universeel dit principe is en moet zijn, en hoe noodzakelijk het is voor het bestaan van sociale en gevoelhebbende wezens. Zelfs kleine kinderen moeten leren geloof te hebben in het gebruik van hun spieren, anders zouden zij het helemaal niet wagen om op hun voeten te staan. Noch zou om het even welke gezonde mens zijn dagelijks voedsel eten zonder geloof. Hij heeft geloof in zijn kok dat zij het eten niet vergiftigd heeft. Hij moet geloof hebben dat dit voedsel hem goed zal doen en hem niet zal doden. Zonder geloof zouden de mensen niet durven te gaan slapen. Zij moeten enig vertrouwen in hun medemensen hebben dat zij zullen kunnen slapen zonder vermoord te worden. In feite zouden de mensen niets durven te doen dat vreedzame rust impliceert tenzij zij van geloof leefden. Zonder geloof, zou er geen rust van het denken kunnen zijn--niets dan slapeloze en intense bekommernis. In deze staat kan geen mens leven. Zijn eigenlijke bezorgdheden zouden zijn zenuwen uitputten en zijn fysiek systeem kapot maken.

Het is verwonderlijk om te zien hoeveel geloof er in elk ding is. Bekijk mensen om het even waar en in om het even welke relaties;--u ziet hen leven door geloof. Als u, jonge mensen, geen geloof had, zou u niet proberen om een opleiding te volgen. Men mag veronderstellen dat zonder geloof de samenleving geen enkele vorm van vooruitgang kan boeken. Landbouwers zouden noch planten noch zaaien; niemand zou arbeiden voor het verkrijgen van toekomstige goede resultaten; niets zou kunnen gedaan worden,--zonder geloof. Als het geloof volkomen zou ophouden, dan zou het ras moeten omkomen. U zou verrast zijn, als u erover zou nadenken, hoe spoedig het volledige ras zou omkomen als het geloof moest ophouden. Geloof is het grote geheim van hun wezen--de onderliggende voorwaarde van hun voortdurend bestaan.

Zonder geloof overwinnen wij geen hindernissen, want we leveren geen inspanningen. En wie weet er niet dat wij nooit enig nuttigs verwezenlijken zonder inspanning? Alle nuttige dingen moeten dan ongedaan gemaakt worden, als het niet voor geloof was.-- God heeft het heelal zo gevormd dat geloof moet beoefend worden anders moeten zijn noodzakelijke processen worden gestopt en ondergang komt neer op alle gecreëerde wezens.

In de mate dat geloof bestaat, gaat de maatschappij bewonderenswaardig voort. Een leger, samengehouden in sterke en perfecte discipline, is zijn band van sterkte aan geloof verschuldigd. Een goed geordende school, die in ijver zijn edel werk nastreeft, leeft door geloof. Een familie, die door liefde ieders belang bevordert en nuttig samen werkt en zorg geeft, heeft haar centrale kracht in geloof.

Natuurlijk spreek ik hier slechts van geloof in generische, niet godsdienstige, betekenis. Als er werkelijk vertrouwen bestaat, in al deze relaties, dan gaat alles goed; alles gaat rustig zijn gang. Maar als geloof ontbreekt, is alles verkeerd, noodzakelijk en eeuwig.

Het is normaal voor sceptici om het christendom te bespotten omdat het zo veel belang aan geloof stelt. Zij schijnen te veronderstellen dat zij geen behoefte aan geloof hebben, in om het even wat. Het zou gemakkelijk zijn om aan te tonen dat van alle mensen, godsdienstige sceptici het lichtgelovigst zijn en het meeste geloof moeten hebben, van één of andere soort. De belangrijkste eigenaardigheid in hun geval is, dat door het verwerpen van het licht en het bewijs van waarheid door hun radicaal vijandschap in hun hart, zij de mond gesnoerd zijn door de noodzaak om dingen zonder bewijs te geloven en tegen bewijs als hun enige toevlucht. Zij worden gedwongen om te geloven dat de ‘sprong in de duisternis’ bij dood het beste einde van het menselijke leven is.

Maar ik moet van dit onderwerp verder gaan en het volgende onderzoeken,

II. Wat is godsdienstig geloof?

Het verschilt van ander geloof in zijn voorwerpen, maar niet essentieel in zijn natuur. Maar ik zou eerst moeten zeggen dat christenen, net zoals andere mannen en vrouwen, natuurlijk geloof hebben. Zij hebben hetzelfde geloof in algemene zin die normaal is voor de samenleving en voor de menselijke natuur waar ook.

Zij hebben ook meer dan dit;--zij hebben een christelijk geloof, door welke zij het christelijk leven leven. Het geheim van dit christelijke leven is het geloof dat zij in de Zoon van God hebben. Dit geloof “werkt door liefde”. Hun vertrouwen in Christus, in alles wat hij zegt en doet, verbindt hun zielen met hem en verwekt onophoudelijke liefde.

Hun vertrouwen in de welwillendheid van Christus maakt tot het een aanwezige werkelijkheid voor hun zielen, en daardoor inspireert de invloed van zo’n aanwezigheid van liefde tot een beantwoordende liefde in hun harten voor Christus en zijn mensen, en inderdaad, voor alle schepselen. . . Zonder vertrouwen in God en in Christus, zouden zij zulk een leven van geloof niet kunnen leven. Hoe zouden zij vrede met God kunnen hebben, behalve door geloof in Christus verzoeningsoffer als basis van verzoening? Hoe zouden zij in de sterkte van de Heer kunnen wandelen zonder geloof in zijn bijzonder grote en kostbare beloften? Hoe zouden hun harten onder de invloed van alle grote waarheden van het evangelie kunnen gebracht worden, tenzij ze een godsdienstig geloof in die waarheden hebben?

Vele christenen klagen van het gebrek aan emotie in hun godsdienstige oefeningen, maar kijken over de grote reden van hun gebrek. Zij schijnen niet in te zien dat de fontein waaruit de sterke, diepe stroom van emotie komt, niets anders is dan geloof. Kijk eens naar die dochter. Zij is hier op school; haar lieve moeder is thuis. Zij gaat zitten om haar ziel op papier te zetten. Zie hoe haar geloof in haar moeders liefde de grote fontein van haar emoties opent. Het karakter van die moeder is in haar denken een aanwezige werkelijkheid. Zij kan nooit de sterkte of volheid van haar moeders liefde in vraag stellen. Vandaar dat wanneer haar aandacht naar haar moeder gaat, duizenden gedachten in haar denken opkomen “en de tranen komen.”

Is het een wonder dat het geloof van een christen op een gelijkaardige manier zijn affecties zou moeten inspireren en zijn emotie versnellen?

Door geloof, leeft de rechtvaardige een leven van gehoorzaamheid. Geloof werkt door liefde, en liefde inspireert het hart om te gehoorzamen. Geloof brengt de ziel in zo'n unie en harmonie met God dat liefde en gehoorzaamheid een tweede natuur worden. Niets kan gemakkelijker en natuurlijker zijn dan te gehoorzamen waar er liefde en geloof zijn. Als u in uw Hemelse Vader vertrouwt zult u hem natuurlijk proberen welgevallig te zijn.

Opnieuw, door geloof, zult u een leven van onderwerping aan de wil van God leven. Ongunstige dingen zullen natuurlijk uw pad kruisen in dit aards bestaan; maar als u in uw Hemelse Vader vertrouwt, zult u er vlot doorgaan, ootmoedig en tevreden dat hij die alles beslist alle dingen goed doet. Een man zei me, onlangs --Ik hou aan dit--dat wat er mij en de mijnen ook overkomt voor mijn goed zal werken. Als enig verlies me overkomt dan weet ik dat het op één of andere manier voor mijn aanwinst zal zijn? Ik weet dat het moet zijn. Als één van mijn paarden sterft, is het goed. God zal het goed maken in iets geestelijk goeds. Iemand anders zei aan me--Als ik mijn hart zet om iets te bereiken, er inspanningen voor lever, en slaag, dan is het goed; en als ik niet slaag, dan is het goed. Ik weet dat de mislukking beter moet zijn dan het succes, anders zou God me het succes gegeven hebben. Weet ik immers niet dat Hij me het beste zal geven? Het wil niet zeggen dat hij me niet welgevallig was voor de inspanningen die ik leverde welke volgens Hem beter was te frustreren. Hij verwacht dat ik handel volgens mijn beste begrip en oordeel; en dan als Hij een nog betere wijze ziet en mijn manier frustreert, is alles goed. Nu vraag ik u, hoe konden deze mensen deze rust en onderdanigheid aan de voorzienigheid van God voelen zonder geloof?

Zo leert een mens om zich aan de werkingen van God aan te passen, als een schip op zee op de toppen van de rollende golven. Als er iets over zijn pad stormt en zijn plannen vernietigt, dan geleidelijk door zijn geloof in God past hij zich aan de windstoten aan en zingt, „alles is goed, want het is mijn Vader!" Hij traint zich van zijn eerste bekering tot deze zelf-aanpassing door geloof, net zoals de zuigeling op zijn nieuwe en ongeoefende ledematen, leert hij zich in evenwicht te brengen in het centrum van de zwaartekracht, en door oefening bereikt hij elke dag nieuwe vaardigheden, tot je verrast bent bij het zien van de ontwikkeling die hij heeft gemaakt met uiterst gemak en veiligheid. Zo in het leven van de Christen; de vertouwvolle Christen leert zich aan te passen aan de plotse stoten die hem overkomen onder de wisselvalligheden van wat God toelaat, en hij houdt zijn denken oprecht en in evenwicht, nochtans kunnen de veranderingen die hem overkomen heel plots zijn. Hij leert die grote waarheden die hij van God heeft geleerd overal toe te passen. Hij is van mening dat al wat God doet het beste is. Vandaar dat hij beproevingen doorstaat met kalme en hemelse berusting. Hij verwacht om er uiteindelijk uit te komen zoals Jacob.

U herinnert zich Jacob die begon te zeggen – “Jozef is dood, en Simeon is dood; en u zal Benjamin ook weg nemen; al deze dingen zijn tegen me.” Maakte een mens ooit een grotere fout? Jozef was niet dood, maar werd vooruit naar de graanschuur van de wereld gezonden om middelen van onderhoud te voorzien niet voor de familie van Jacob alleen maar voor de ganse naties. Simeon was niet dood. Al deze dingen waren niet tegen hem maar voor hem, in de grootste zin van het woord; en de goede oude man leefde om te zien hoe erg hij de wegen van God voor hem en zijn huis verkeerd had geïnterpreteerd. Zo de woeste stoten treft menig ziel, en de arme man, zwak in geloof, wankelt er onder en beeft met grote vrees; maar spoedig verzamelt hij zijn vertrouwen, en zijn hoofd opheffend boven de opzwellende golven, schreeuwt hij, ‘Alles is goed! Hoewel de bliksem flitst en de donder brult; hoewel de duisternis en de storm hun verschrikkingen vertonen; waarom hij zal beven? Zit God niet op de troon, hoog boven en over allen?’

De Christen leeft vrij van zorgen, zonder afleiding zijn lasten dragend omdat hij ze aan de Heer Lord overgeeft. Te midden van zoveel ingewikkelde zaken, rust zijn denken zoet in de Heer – zijn geloof zorgt er voor dat zijn ziel rust heeft.

Hij heeft vrede in God omdat hij door geloof wordt gerechtvaardigd. Zijn eigen ziel heeft inwendige vrede, omdat hij door geloof is geheiligd. Hoe zou hij vrede kunnen hebben als hij Jesus Christus en zijn geopenbaard plan van verzoening door zijn bloed en van reiniging door zijn Geest niet zou ontvangen?

Op gelijkaardige wijze door geloof leven mensen een vreugdevol leven, en een nuttig leven. Geloof legt de fundamenten voor zowel de stille invloed van een goed voorbeeld als voor de actieve invloed van directe inspanningen. U kunt geen van beiden vinden zonder een levend geloof.

Door geloof leven mensen een nederig leven. Door geloof leren zij een lage plaats in te nemen. Het eigenlijke idee van geloof impliceert namelijk nederigheid; net zoals het idee om alles zelf te doen en op niemand te vertrouwen voor hulp, zelfgenoegzaamheid en onafhankelijkheid impliceert. De christen wordt vrij gemaakt van enkel op zichzelf aangewezen te zijn (onafhankelijkheid) alvorens hij van Christus kan gevuld worden. Hij ziet dat hij niets heeft om trots op te zijn; die nederigheid wordt van hem; en dat zijn geest deze lage positie moet aanvaarden voor hij kan de volheid van de genade van zijn Heer kan ontvangen.

Door geloof leeft hij het vrolijk leven. Over het algemeen is het leven door geloof vrolijk. Tevreden met God en zijn voorzienigheid, waarom zou hij niet vrolijk zijn? Hij heeft gelegenheid zich steeds meer te verheugen. God zal zo'n glorierijke resultaten brengen, en zijn geloof voorziet hen zo duidelijk; hij kan slechts weten dat de kerk veilig is, en dat alles wat liefheeft op aarde veilig is.

Door geloof leeft hij een zelfverloochenend leven. Als hij geloof heeft zal hij niet veel maken van de kleine comforten van dit leven. Zijn ziel zet zich op veel grotere en betere dingen. Waarom zou hij voor deze kleine dingen moeten geven wanneer zielen gered worden of verloren gaan? Hij kan zich veroorloven om zichzelf bijna elk aards comfort te ontzeggen om een ziel te redden, of om zijn Heer en Meester welgevallig

te zijn. Wanneer hij zware arbeid ontmoet, blij om naar het einde van de aarde op de evangelie zending te gaan, weet hij dat hij niets heeft te vrezen en te verliezen. Het is waar dat hij niet gaat omwille van persoonlijke winst; maar hij gaat, diep bewust dat hij het meest waardevolle nastreeft. Zijn eigen beloning vindt hij in grote mate in zijn werk zelf, en wat betreft de toekomst laat hij dit vreugdevol aan de Heer over. Zonder geloof zou zo'n leven inderdaad hard zijn; maar met geloof, waarom zou hij armoede vrezen, of vervolging of schande? Alles is juist--alles is goed genoeg. Wie kan het zich niet veroorloven om zich aan dit alles te onderwerpen, zolang zijn ziel rust in geloof op zijn God?

Door geloof leeft hij een geestelijk leven, en niet slechts een natuurlijk. Zijn leven is geestelijk, niet in de misbruikte en vervormde betekenis waarin moderne geestenbezweerders het woord gebruiken, maar in de betekenis van in echte gemeenschap met de Vader en met de Zoon en de Heilige Geest te zijn. De Geest van God woont in zijn hart door geloof.

Door geloof leeft hij een leven vol gebed. Het is natuurlijk voor hem om te bidden. Hij houdt van gebed, en ademt het zoals hij de atmosfeer ademt. Hij heeft vertrouwen in God en verwacht zegen in antwoord op gebed. Zo'n mens heeft redenen genoeg voor veel gebed.

Zijn leven van geloof is hoopvol. Hij is niet gemakkelijk ontmoedigd, daar zijn vertrouwen rust in de machtige God. Hij verwacht te slagen in al wat God voor hem heeft om te doen; en waarom zou hij wensen om meer te doen? Is hij een bedienaar van het Evangelie, uitgaand om te prediken? Hij gaat vol hoop. Waarom zou hij dat niet doen? Hij verwacht succes in naam van de Heer als hij geloof heeft.

Hij zal door geloof een actief leven leiden. Geloof zal zijn activiteiten aansporen. Met een ernstig geloof in goddelijke waarheid, hoe kan hij dan niet actief en ijverig zijn? Als hij het woord van God gelooft, zal hij in het vreselijke gevaar van zondaars geloven, en in het verschrikkelijke noodlot dat op hen wacht. Hoe kan hij zich van arbeid voor zielen onthouden zolang hij hen zich op gladde plaatsen ziet bevinden, met daaronder vurige rollende golven? Zal hij zich niet met onvermoeibare ijver toewijden om wie dan ook te weg te trekken van de ondergang van de verloren zondaar?

Geloof waarborgt sympathie met God. Vertrouwen in de om het even welke mens verzekert uw sympathie met hem. Dus als u vertrouwen in God hebt, zult u hem de warme en gemeende sympathieën van uw hart geven. Ongeloof sluit het hart af voor sympathie met God; maar geloof opent het breed. Het is prachtig om te zien hoe echt geloof in God de poorten van de ziel opent en de wateren van het geestelijke leven en kracht binnenlaat.

Geloof maakt het leven van de Christen menselijk. Het traint hem om allen als kinderen van de God te zien en om van hen te houden en te zorgen. Door te zien hoeveel medelijden en geduld God voor zijn zondige schepselen heeft, wordt hij door zijn geloof getrokken om hetzelfde te doen.

Door geloof leeft hij een leven van de vrijheid van het Evangelie. Hij is niet gebonden door wet of vrees. Hij bidt niet omdat hij aan verplicht is, maar omdat hij vertrouwt en liefheeft. Alle geestelijke oefeningen zijn spontaan, God schrijft door zijn Geest zijn eigen wet op het hart. Het zou gemakkelijk zijn om aan te tonen dat een leven door geloof al deze resultaten waarborgt.

Deze resultaten vormen echt leven. Zo zien wij hoe uitmuntend en hoe universeel het waar moet zijn dat de rechtvaardige door zijn geloof zal leven.

Copyright 1999, 2000. Gospel Truth Ministries